

(อม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๑๔/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๑๗/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓	

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า

๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าว

เป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝากทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสี่ให้การว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝากและหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตามคณะอนุกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้

คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเขื่อนการกลสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิถีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิถีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนังสือกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่ใช้จำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา บางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงิน จำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๗๑,๓๐๘,๒๔๗.๒๒ บาท ปัจจุบัน ได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาจ่ายเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๗๑,๓๐๘,๒๔๗.๒๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมเลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกฎหมายกรรมเลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขา เซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มทุน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์ เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสี่ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำ มาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย ผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือพ้นจากตำแหน่ง ภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวนกรณีตำแหน่งรอง ปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และ ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้อง เกิดขึ้นมาในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทาง การเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยให้ล่วงเลยไปกว่า

๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนั้นผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติจำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตั๋วเงิน และตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดย

ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใด เมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากเงินฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สุดท้ายผู้ที่ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารได้นอกเหนือไปกว่าคณะกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความสุขที่ไม่สมบูรณ์ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก

(๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝากจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเชื่ณคารกรสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงินจำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝากจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการจำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงินจำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเพิ่มให้เพื่อให้ครบจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเชื่ณคารกรสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดย

เงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินจำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุจริตวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงินจำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝากจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มเพื่อให้เงินฝากครบจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับผลการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่การร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของ

ผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็คจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วย และการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ส่วนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของผู้ร้องและคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกล่าหาและผู้คัดค้านทั้งสี่แล้ว ข้อเท็จจริง ฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกล่าหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกล่าหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำ พิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกล่าหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงิน ดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกล่าหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกล่าหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกล่าหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขา คอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงิน ฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของ บุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบ เช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการไต่สวน เห็นว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธาน กรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับ ตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสาม นำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็น เงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินจำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็น

ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของผู้คัดค้านที่ ๔ ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อกรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว รวม ๙ กรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นไต่สวนไว้ จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลง

ผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร้ายแรงผิดปกตินี้จะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติเอกฉันท์ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดี ย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าวมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัตวา ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐

แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติในตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุฯ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวย

ผิดปกตินั้น จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่าจะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปี อำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงอีกเช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไปไต่สวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.พบว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เห็นว่า เป็นการขยายระยะเวลาในการไต่สวนซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มเติมกฎหมายและขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝากรวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ ต่อมาประมาณ

๒ ปี จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี” เห็นได้ว่า ขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติ หาได้มีกฎหมายใดให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด และเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงกรณีที่สิ้นสุดเวลาการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติแล้วและทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร่ำรวยผิดปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งที่ยกคดีขึ้นไต่สวนแต่อย่างใด แม้คดีร่ำรวยผิดปกติจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมิกระบวนกรเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นการจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาวะ

แก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปได้ยาก เพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้ว จึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาโต้แย้งได้ การยกคดีขึ้นไต่สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การที่ผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไต่สวนอย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สินตามคำร้อง ดังนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนโดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็น

ของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้น
ชอบแล้ว องค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่น
อีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน./

นายพศวัจน์ กนกนาก

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายเสรี เพศประเสริฐ

นางนุจรินทร์ จันทพรายศรี

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

นายวงศ์พร จิระภาค

